

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Северина Олександра Євгеновича про офіційне тлумачення положень статті 155, частини другої статті 157 Конституції України

м. К и ї в
14 грудня 2006 року
№ 25-у/2006

Справа № 2-13/2006

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Домбровського Івана Петровича – головуєчий,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Іваценка Володимира Івановича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Мачужак Ярослави Василівни,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Станік Сюзанни Романівни,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича – суддя-доповідач,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Северина О.Є. про офіційне тлумачення положень статті 155, частини другої статті 157 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Шишкіна В.І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В:

1. Громадянин Северин О.Є. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням про офіційне тлумачення положень статті 155, частини другої статті 157 Конституції України щодо:

1) можливості внесення змін до Конституції України у формі взаємопов'язаного (у пакеті) голосування разом із внесенням змін до звичайних законів;

2) можливості визнання нечинним Закону України "Про внесення змін до Конституції України" в разі, коли голосування за такий законопроект здійснювалося разом (у пакеті) з іншим законопроектом.

На думку громадянина Северина О.Є., необхідність в офіційному тлумаченні положень статті 155, частини другої статті 157 Конституції України викликана проведенням 8 грудня 2004 року процедури голосування і прийняття Верховною Радою України Закону України "Про внесення змін до Конституції України" № 2222-IV і Закону України "Про особливості застосування Закону України "Про вибори Президента України" при повторному голосуванні 26 грудня 2004 року" № 2221-IV разом (у пакеті), яка суперечить вимогам зазначених статей Конституції України (далі – Закон № 2222-IV, Закон № 2221-IV).

Суб'єкт права на конституційне звернення зазначає, що в Конституції України і законодавстві України не передбачено можливості голосування за внесення змін до Конституції України одночасно (у пакеті) з поправками до будь-яких інших законів. Таке голосування є прикладом зв'язаного голосування або голосування під умовою, тобто волевиявлення щодо одного правового акта при голосуванні в пакетному варіанті жорстко прив'язується до голосування за інший правовий акт. Окрім того, у пакеті були поєднані законопроекти неоднозначної юридичної сили. У такому разі зміст норм правового акта нижчого юридичного рівня фактично скоригував зміст норм правового акта значно вищого юридичного рівня. Таке голосування за внесення змін до Конституції України звело конституційну норму до звичайного закону. Зазначене є грубим порушенням вимог Конституції України і суттєвою деформацією процедурних норм, які регламентують її прийняття.

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 22 листопада 2006 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження, Конституційний Суд України виходить з такого.

Аналіз конституційного звернення дає підстави для висновку, що за змістом воно не відповідає вимогам Закону України "Про Конституційний Суд України".

Підставою для конституційного звернення відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У конституційному зверненні громадянин Северин О.Є. не навів фактів неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади. Мотиви і аргументи, які викладені у конституційному зверненні з метою обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України, не відповідають вимогам пункту 4 частини другої статті 42 Закону України "Про Конституційний Суд України".

Зміст цього звернення фактично спрямовано на обґрунтування неконституційності Закону № 2222-IV з мотивів, що під час його прийняття разом з Законом № 2221-IV 8 грудня 2004 року Верховна Рада України порушила процедуру розгляду та ухвалення законопроектів, визначену статтею 155, частиною другою статті 157 Конституції України. Проте громадяни відповідно до пункту 1 частини першої статті 150 Конституції України не є суб'єктами права на конституційне звернення до Конституційного Суду України з питань конституційності актів.

Оскільки конституційне звернення громадянина Северина О.Є. не відповідає вимогам, які передбачені у пункті 4 частини другої статті 42, статтею 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", то на підставі пункту 1 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – відсутність встановленого Конституцією України права на конституційне звернення та пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, які містяться у зазначених нормах – варто відмовити у відкритті конституційного провадження про офіційне тлумачення положень статті 155 Конституції України, частини другої статті 157 Конституції України.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України та статтями 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Северина Олександра Євгеновича про офіційне тлумачення положень статті 155 Конституції України, частини другої статті 157 Конституції України на підставі пункту 1 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – відсутність встановленого Конституцією України права на конституційне звернення та пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, які передбачені Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ